

Planys

Fa molt de temps que hom pot contemplar l'estat de deixadesa en que està el carrer de Josep Umbert, tros des del pont de la via fèrrea fins el seu acabament.

La Comissió de Foment del nostre digne Ajuntament deu ocupar-se'n. No els sembla que això ja dura massa?

Fa un segle que s'arrencaren les voreres, sense que mai més ningú no s'hagi recordat del seu arranjament definitiu.

Els veïns de l'esmentat carrer són ciutadans granollerins; això vol dir que contribueixen amb els seus pagaments com els altres ciutadans, i no és just que si l'Ajuntament, per als seus fins d'urbanització, féu arrencar les voreres, no s'hagin construït de nou.

Ens sembla més interessant i positiva l'urbanització de la via pública que l'arranjament del saló de recepcions de l'Ajuntament.

No li sembla així també al senyor Alcalde?

Ens enterem que en unes cases en construcció en el carrer d'En Joan Montaña, casi cada dia apareixen enderrocats trossos de pared que ocasionen grans perjudicis al seu propietari.

Cridem l'atenció al cap de policia, senyor Lope, perquè ordeni una estreta vigilància en aquells llocs a fi d'evitar que continuï l'actuació d'individus que demostrin una incivilitat poc corrent i es diverteixen perjudicant el pròxim.

Hem vist que aquesta setmana han estat regats els arbres de la plaça Maluquer. Pobres, ja era hora!

Senyor Camillo: heu vist l'arbrat que embelleix el carrer d'En Joan Montaña, que s'està morint de sed?

Desitjariem que us dignéssiu donar un passeig per l'esmentat carrer per a assabentar-vos de si realment és convenient i si mereixen ésser regats abundantment aquells pobres arbres.

Es un deure de caritat «donar beure al qui té sed».

Fa molt de temps que de la riera es vénen treient moltes centes carretades de sorra i gravilla sense que l'Ajuntament s'hagi preocupat de senyalar unes fites per a limitar en un radi convenient la seva extracció.

¿No creu l'Alcaldia que fóra precis que, almenys en el tros comprès entre els dos ponts, fos canalitzada la riera, cosa que farien els mateixos que tenen necessitat de la sorra i la gravilla?

Nosaltres creiem que costaria molt poc fer-se així i en dies de forta rierada s'evitaria que l'aigua s'emportés aquells horts gemats que tantes suors costen als seus humils propietaris.

Els robatoris en nostra ciutat sembla que s'han posat a l'ordre del dia.

Diàriament sentireu a dir que han robat o intentat robar en quiscun lloc.

Ignorem si el servei de vigilància ha pogut pendre els autors de tantes malifetes.

Tant si és així, com no, creiem, senyor Camillo, que deveu donar ordres severíssimes al nostre organisme policíac perquè actuï enèrgicament i vigili escrupolosament; sols així

podreu retornar la confiança als ciutadans, que fa molts dies viuen amb l'ai al cor, i puguin lliurar-se confiats a descansar de la lluita per la vida.

Si no ens titllessiu de pretenciosos, ens atreviríem a donar-vos un consell: Eviteu la mendicitat de tota gent forastera, que aquesta és una verdadera plaga per als granollerins i potser evitariu molts robatoris, per no dir tots.

Aquest és el nostre humil parer.

En el carrer del Rec, entre el blanqueig de la casa Soler i la central de l'Energia Elèctrica de Catalunya, hi ha una claveguera descoberta que en aquests dies de calor pud d'una manera alarmant per la salut i higiene públiques.

No us sembla, senyor Camillo, que la Comissió de Foment podria estudiar i dictaminar la manera de construir una conducció que no estés renyida amb l'higiene?

Vós teniu la paraula.

ESPECTACLES (1)

Cinema Casino

Hom pot haver observat que en el Cinema del Casino es projecten una selecció de films escollits que demostrin el bon gust i refinament artístic de l'encarregat de la programació.

El públic, que s'ha donat compte d'això, casi sempre omplena la famosa sala, desitjós de fruir les obres d'art més exquisites.

Per avui i demà ens ofereix una magnífica producció inspirada en un episodi real de l'espiatge rus.

Aquest film es titula «Amor por obediencia» i és l'obra culminant de Richard Boleslavski.

El seu protagonista, Ivan Lebedeff, és un actor que vesteix l'uniforme d'oficial amb una propietat que no té precedents, originari sens dubte de que, fent el paper de Capità Orloff, no pot oblidar-se de que abans d'ésser artista de cinema ha estat oficial dels exèrcits del zar.

Genevieve Tovin és una actriu plena de feminitat que ens fa recordar aquells temps en que les dones eren principalment i únicament dones.

Betty Compson, la genial actriu que tothom ja coneix, fa un paper secundari i una vegada més demostra el seu art inimitable.

No cal dir que amb aquests artistes actuen altres que arrodoneixen el conjunt i vesteixen notablement el film.

«Amor por obediencia» és un document històric ple d'emoció i d'interès, que els veritaders aficionats en serveran un gran record.

(1) En aquesta secció sols s'hi publicaran les ressenyes dels espectacles als quals ens hagin invitat prèviament.

ACADEMIA MILITAR

Profesor Oficial d'Infanteria

Josep Diez Martín

Carrer Josep Umbert, 96

Representant: **ALFONS ROCA I SENDRA**

Carrer Joan Montanyà, 97

Informes gratuïts

GRANOLLERS

Vària

Havem tingut el gust de visitar l'exposició de treballs escolars a l'Acadèmia Granollers, que dirigeix l'il·lustrat professor i bon amic nostre, En Manuel Masjoan.

Aquesta exposició, exclusivament de treballs efectuats per alumnes de primera ensenyança, és interessantíssima i digne d'elogi, per l'acurada presentació dels treballs, com pel seu contingut educatiu.

Felicitem el professorat de l'Acadèmia Granollers i en particular el seu incansable i entusiasta director.

La pedra indicadora del quilòmetre 28 de la carretera de Barcelona a Ribes, col·locada al mig de la vorera del carrer del Doctor Robert, ha estat treta, havent-se substituït per una placa, escrita en castellà, col·locada en la façana de la Indústria del Moble.

Nosaltres, que fórem dels primers en protestar de la seva col·locació en lloc tan poc adient, avui, treta la nosa, felicitem, com se mereix, el qui hagi ordenat retirar la pedra indicadora.

Ha mort, després de llarga malaltia, el nostre bon amic i conveí Eu Jaume Pagès, industrial conegudíssim de tothom per En Jaumet del Lladoner.

El seu enterrament fou una important manifestació de dol, en la qual es palesaren la simpatia i bones amistats que hom sentia pel difunt.

Reposi en pau l'amic i rebin els seus familiars l'expressió de la nostra condolença més sincera.

Diumenge passat, en l'Hospital i Asil de nostra ciutat es celebraren grans festes religioses i populars a honor de nostra Dona del Carme.

Un gran castell de focs d'artifici i la cobla Vilaró, que desgranà un escollit programa de sardanes, foren el clou de la festa.

Al redós de les parets hospitalàries d'aquella santa casa es congregà una gran gentada, que, amb crits d'admiració, seguien la trajectòria dels voladors, l'alegre espeternegar de les rodes i l'alçament de globus, i al so de la cobla puntejà amb dalit la nostra dansa.

Tot respirava alegria, fins en els malalts i vellets hospitalitzats en el benèfic establiment, que miraven pels finestrals i mostraven son rostre somrient, ple de felicitat. L'habitua a la soletat i al silenci, contrastava amb tanta alegria en un sol jorn i no els entristia, sino que els comunicava als ulls una viva llusor de joia i satisfacció.

Fou una gaia festa; en els llocs de tristesa i dolor, un dia de festa amb llum, flors i música, és una almòina d'alegria que els hospitalitzats saben agrair en el transcurs de la seva vida, que va a la posta.

Divendres passat, dia 14, en el Centre Republicà Radical es celebrà una reunió de tots els socis per a acordar si es celebraria amb festes la vinent festa major.

El criteri de la general, fou de celebrar-la esplèndidament.

S'acordà una quota extraordinària de deu pessetes per als socis.